

være noget, der får os til at overleve. Mad skulle også gerne være noget, som vi har glæde af.

Ældre skulle jo gerne have samme muligheder som andre for, at mad er noget, som de er glade for, som smager godt, som de, i det omfang de kan, selv er med til at lave, som de kan dufte til og glæde sig til; at det ikke bare er noget, som de skal affodres med, for at de ikke skal dø af sult.

Det er derfor afgørende, at kommunerne har penge nok til at sikre, at der ikke bare er mad, så de ældre ikke dør af sult, men kan sikre, at de faktisk får god mad og mad, som de kan glæde sig over, og som gør, at de lever og ikke bare overlever. Regeringen og Dansk Folkeparti har desværre udsultet kommunerne så meget, at der mange steder ikke er de ressourcer, så kommunerne meget ofte står i den situation, at de skal vælge mellem nedskæringer på børnehaverområdet, plejehjemmene, i ældreplejen eller folkeskolen eller hæve priserne på mad til de ældre.

Det er så det, der har udløst så høje prisstigninger i mange kommuner, at man nu mener, at det er nødvendigt at gå ind og fastsætte et loft over noget af maden, nemlig for dem, der bor på plejehjem, men ikke for dem, der stadig bor i eget hjem.

Men det er jo en fuldstændig absurd situation, at vi skal sidde i Folketinget og vedtage et loft over madpriserne, også fordi risikoen er, at det bliver en dårligere mad, som mange af de ældre får. Der er også en risiko for, at de kommuner, der ikke har en egenbetaling, der er på niveau med loftet, vil hæve deres egenbetaling, fordi de så har mulighed for at få lidt flere penge i kommunekassen til nogle af de mange andre gode ting, de gerne vil gøre.

Den bedste løsning ville derfor være, at man sikrede, at der kom de penge, der er behov for i kommunerne, til at kunne sikre en ordentlig velfærd for både børn, ældre og alle de andre borgere i kommunen. Det er jo det, der er behov for. Det er det, der er grund til at se på.

Desværre har Venstre lagt en meget klar plan, som både den nuværende beskæftigelsesminister og den vistnok nuværende statsminister klart har talt om en gang imellem. Den vistnok nuværende statsminister skrev det i sin gamle bog »Minimalstaten«, hvor han jo beskrev den plan. Den nuværende beskæftigelsesminister har også været ude at sige det flere gange i medierne. Det er en plan, der går ud på at beskære

det offentlige forbrug ved stort set ikke at tillade, at det stiger; en plan, der går ud på, at man mere og mere udsulter den offentlige velfærd.

Det er det, vi ser at bl.a. de ældre kommer til at undgælde for, ved at de mange steder ikke kan få lov til at få noget god mad, få oplevelsen af mad, som de selv er med til at tilberede, kan dufte osv., men i stedet for skal have noget mad for blot at overleve. Det er ikke rimeligt over for mennesker, som har været med til at knokle i mange, mange år, og som har lagt en stor indsats i samfundet. Det er uværdigt for det samfund, som vi gerne vil have, og derfor er der altså behov for, at vi meget snart får et andet flertal her i landet, som på en helt anden måde vil sikre, at der er penge til ordentlig velfærd og til, at man kan leve godt.

Derfor er vi også fortsat dybt kritiske over for, at det skal være nødvendigt at fastsætte et loft over madpriser på plejehjem frem for at sikre, at plejehjemmene har penge nok til også at kunne sikre ordentlig mad og har penge nok til at sikre, at pensionisterne har råd til at leve og ikke bliver flået af høje madpriser.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Velfærdsministeren.

Kl. 15:45

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Tak for den brede tilslutning til lovforslaget. Det er jo altid en balancegang, for her har vi at gøre med et område, som egentlig er kommunalbestyrelsernes ansvar, men vi er jo ofte i den situation, at hvis vi oplever, at der er nogle vilkår for borgerne ude i kommunerne, som vi ikke synes er gode nok, så går vi ind og lægger nogle rammer.

Det har vi gjort på forskellige leder og kanter. Vi gør det f.eks. med daginstitutioner, hvor Folketinget jo også vedtog en pasningsgaranti, fordi vi siger, at det skal være et minimum for de børnefamilier, der har brug for pasning. På samme måde siger vi her, at der skal være et minimum, altså et loft over den pris, som de ældre kommer til at betale for maden. Så de udestående problemer, der måtte være, kan vi tage i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.